

ČETNICKÁ STANICE – později SNB.

Chránit zákon a bezpečnost nejen v naší obci, toť i naši předci pokládali za nutné. Tento úkol tehdy vykonávalo četnictvo, později členové Sboru národní bezpečnosti a dnes Policie. S dobou se neměnily jenom uniformy, ale i praktiky těchto organizací. Tenkrát např. četnictvo sídlící v naší obci víceméně provádělo svoji službu pochůzkami – a že se nachodili. Vždyť četnická stanice ve Voděradech sloužila ne jen obci, ale jak vzpomíná tehdejší její člen Václav Brandtl z č.p.51, denně byli k dispozici i obcím Libodřice, Mančice, Dolní a Horní Chvátliny, Lošany a Lošánky. A přesto, že tu existence četnictva byla letitá, v podstatě neměli stálého místa a často se stěhovali.

A tak pracně začneme sprádat pavučinu informací mě zatím dostupných :

- 1886 – Tohoto roku, zde v zrušeném pivovaru, byla zřízena četnická stanice, jež byla později zrušena. (R.1914 tu byli ubytováni přidělení Poláci, prchající z Haliče před postupujícími Rusy.)
- 1915 – V obci sloužil místní strážník František Jaroš.
- 1922 – Znovu v budově bývalého pivovaru obnovena četnická stanice – byly opět tu upraveny místnosti k tomu účelu určené. Nakonec však r.1935 odtud byla stanice vystěhována.



Ruiny bývalé hospodářské stavby přilepené ke komplexu, kde dříve stával pivovar a také četnická stanice z let 1886 a dále z období let 1922 až 1935. Ve zmíněné ruině choval tenkrát četník Bělonohý prase a slepice. Foto 2003.

Do výčtu činnosti zdejšího četnictva uveďme i přečiny obyvatel, které jistě četníky nenechávalo klidnými :

- 1874 – 12.2. - V hostinci č.p.4 o taneční zábavě byl četníkem Noskem ze stanice kolínské „bez vší příčiny pouhou rozpoutaností“ zastřelen V.Hejduk z č.33.
- 1922 – V červnu ukradeny z kostela albi a ministranské komže.
 - 5.9. - Někdo poničil ornát a vše co bylo cennější. - V obou případech pachatel nezjištěn.
- 1925 – 12.9. - Socha sv.Jana Nepomuckého na zahrádce u školy byla v noci se svého podstavce svržena a rozbita – pachatel nebyl dopaden.
- 1933 – 28.8 - „Jel na motocyklu říd. uč. J.Procházka a v Pučerách najel na něho inkasista elektr. svazu p.Jos.Ešněr, který jel po pravé straně (tehdy se u nás jezdilo vlevo) a způsobil mu těžké zranění (dvakrát zlomená noha).“
- 1935 – 14.9. - O posvícení při zábavě v hostinci č.p.15 došlo ke rvačce při níž mladík z Kořenic užil střelné zbraně. Dvěma ranami zasáhl mladíka z Křechoře, naštěstí poranění nebylo vážné.
- 1937 - „Před vánocemi r.1936 i poč.r.1937 byly v okolí páhány četné drobné krádeže králíků a drůbeže. Pachatelé si všude počínali stejně - z polí přišli k domkům, vylámali ploty a s kořistí na kolech odjeli. Takovým způsobem byl také okraden A.Chadraba, č.81 a J.Chadraba č.78, oba v té-

že noci. Aby se dalšímu řádění této organizované tlupy učinil konec, byla ve Voděradech zřízena dobrovolná svépomocná hlídka po 2 osobách podle pořadí domovních čísel. Toto opatření zůstalo až do jara. Původcové těchto krádeží byli později zjištěni.“

- 1937 – 13.X. - Smělá krádež u kováře Brožka z č.p.60. „Zloděj vlezl odpoledne oknem do světnice a ukradl hodinky, prstýnek, něco drobných peněz a potraviny a nepozorován zmizel, neboť obyvatelé byli tu dobu na polích.“
- A pak přišla válka a s ní i Němci. Kronika se už nesměla psát a zpětné vzpomínky na válečné období jakoby nechalo zapomenout na přečiny některých obyvatel tohoto druhu. A tak jen stručně :
- 1939 – Zdejší četnické stanici byl přidělen štabní četnický strážmistr pan Jindřich Ducháček.
 - Dosavadní obecní strážník pan František Vejdělek dal výpověď. Nově zvolený strážník pan Antonín Svoboda nastoupí službu od 1.5.
- 1942 – 4.8. - Byl ve službě raněn mrtvicí a zemřel vrchní strážmistr, velitel zdejší četnické stanice Fr.Krouman, poctivý Čech kterého o život připravila právě okupace.



20.8.1943 havaroval autobus Kolín-Kouřim za obcí na cestě k Libodřicím. Smrtelné zranění zde nebylo.

- 1943 – 1.X. - Byl na čet.stanici přiveden správcem velkostatku, Němcem Bendelem, ruský zajatec, jež uprchl z tábora – Vasil Ivanovič. Ten byl na nátlak Bendelův dopraven četnictvem do Kolína. „Jednání Bendelovo bylo odsuzováno velmi ostře všemi občany.“
- 1944 – Černý obchod - toť výměna či prodej životních potřeb pod rukou. „A byli i lidé, kteří přicházeli do vsi a ošidili mnoho občanů výměnou zboží jež bylo předraženo, nebo bylo velmi špatné jakosti.“
- 1945 – 16.5. - Odpoledne byl dosavadní majitel velkostatku, baron Eisenstein, jako Němec na záměr nár.výboru odvezen četníky do Kolína, do internačního tábora. Baron r.1941 z obavy ze ztráty velkostatku, ač Čech, přihlásil se k německé národnosti, což se mu nyní stalo osudným.
- 3.6. - Byl zatčen a do internačního tábora odvezen Václav Neuman bydlící v obecním domku, tzv. pastouška. „Bylo zjištěno že byl organ.členem Vlajky. Později se vrátil aniž by se mu co stalo.“
- A tímto jakoby už se v obci nic, alespoň podle psané kroniky v Pamětní knize, protiprávního ani kriminálního nestalo. Prostě proběhla socializace vesnice a tečka.



Dům č.2 v roce 1946 – to zde byla ve výklenku čet.stanice.

Právě sem byla přestěhována četnická stanice z domu č.p.56. Sloužili tu 3 až 4 členové sboru, (roku 1946 tu sloužil Bělonohý, Grejcar a Brandtl). Pozdější stanice SNB byla tu na počátku 50. let zrušena a strážmistr Sýkora se asi na rok stěhoval do kanceláře zámku. Tímto končí činnost tohoto druhu v naší obci. (Č.p.56 bylo před rokem 1946 součástí zachovalé části bývalého pivovaru.)



Rotný Krejcar (ten vlevo) a rotný Brandtl (ten vpravo – odešel od sboru roku 1950), ochránci zákona v Polních Voděradech, v uniformách které se dočkali až roku 1948.



Než byla četnická stanice zřízena v č.p.2 (vzdálená budova bývalého zahradnictví vzadu vpravo), existovala v tomto krajním domě č.p.56. To ještě byla tato budova přízemní a tvořila krajní část bývalého pivovaru. Fotografie byla pořízena v roce 1997.

A na závěr přecejem kriminální případ, který otrásl tehdy ne jen lidem obce, ale i dalekým okolím :
„Píše se den 19.července 1960.

Mezi 10 a 11.hodinou ráno byla zavražděna mladá žena, matka dvou dětí, bestiálním způsobem, jakého není pamětníka. Nebohá byla manželkou příslušníka SNB a pracovala na zdejší škole jako školnice.

Jmenovaná zastupovala doručovatelku zdejší pošty, která měla dovolenou a při zpáteční cestě na lošanské silnici byla oloupena o úřední peníze (asi 1 900 Kč) a zabita. Vrah šel za svojí obětí z Lošan až k Voděradům. Uhodil ji do spánku, odvlkl do pšenice a zadusil šlápnutím, asi 10 kroků od silnice. Tuto bestiální vraždu dovršil smilstvem na umírající a oloupil ji.

Byla nalezena téhož dne asi kolem 3.hod. odpolední agronomem JZD Ant.Hrdinou. Vrah jménem Hruža je stár asi 50 let maďarské národnosti a nedávno se přistěhoval do Libodřic z českého pohraničí se svojí manželkou a dcerou. Oba pracovali v kravíně st.statku v Lošanech.“ Tak psáno v Pamětní knize Pol.Voděrad a přiloženo parte. Jde o Helenu Čechovou z č.p.21 – bylo jí 31 roků.